

Kewark d. 19. 7. -- 12.

84:8, 1/16.

Minn kär²a Ellen!

Som Du ser på ön jag fram-
me. Nu har gått både bylag
kom fram till huset där Eli
bor i går kväll kl. 8. Nog var
det ett jäkla trais-ande sedan
jag lämnade den stora an-
gåren. Jag har varit med om
så mycket både pett och hårt
att jag är litet vimmelkantig
och inte vet hur jag skall
böja eller sluta. Jag har re-
dan uti mina kapslar berättat
om ett och annat från Ellis Island

på att nu vill jag börja från det vi lämnade holmen.

Det var 20 min före 4 pm. då vi släppte ut och fördes ned till stranden där en liten ångare väntade och på hvilken vi stego ombord. Vi voro där delade i tre kategorier, allt efter hvart hvar och en skulle resa. Vi hade lappar fästa på rocken där det stod 1, 2 och 3. Jag var N° 3 brie. Först stego alla 1^{or} af sedan N° 2, och sist vi N° 3, vid Erie järnvägsstation.

Där voro ingen emigrant-agenter emot oss och vi blevo anvisade platser på olika tåg. allt efter hvart hvar och en skulle resa. Vi voro om-

kring en 15 till 16 personer och alla andra skickades med ett tidigare tåg men jag blef ensam kvar till ett senare. Det tåget jag reste med afgick kl. 6, 20 pm. Jag blef anvisad plats på tåget med mitt pick och pack samt slog mig ned framför en fin dam och herra. Jag placerade min korg och väska på bänken och satte mig själv bredvid. På det viset upptog jag hela bänken allena. Man reser fint i America skall du tro. Öfver allt stoppade sammelsbänkar och inga skilda klasser utan alla vagnar lika. Där är sedan från den finaste noblessen till den grästa arbetare. Nog kändes

det litet underligt när jag små-
ckade korgen på den fina
paffan men jag tänkte att man
måste laga saker som an-
dra. Nå, alltså var jag på tå-
get för mig själv. Jag kändes
det litet underligt, då jag tänk-
te, att hur skall det gå om de
sjöarna och möta mig vid sta-
tionen. Min andra tanke var att
måne jag nu vara på rätt tåg.
Tåget fullade vidare, slämma-
de vid en fyra eller fem statio-
ner, och till slut kom kanduk-
tören, och ropade Bart Orange.
Nå, tänkte jag nu gäller
det. Jag tog mitt och steg af.
Jag blef och stå, såg omkring
mig, åt höger och vänster men
ingen människa märkte känd
eller okänd. Där var en plattform

med en liten kaja på och där
lade jag ned mina saker och
tänkte att jag skall vänta här
en stund kanske någon kommer.
Jag väntade en stund men ingen
synes. Det här börjar bli riktigt
tänkte jag men nog måste man
börja se efter några människor
ändå. Men jag svängde mig så
såg jag in genom fönstret en al-
che man pilla inne i kajan. Jag
antog att han var en bannvakt
och beslöt att gå och tilltala ho-
nom. Jag hade redan på tåget
skrivit Selis adress på en pap-
pers lapp. Den visade jag honom
och frågade om han kan säga
mig den adressen fins (på den
engelska du förstår). Han skaka-
de på hufvudet och sade att
han inte vet. Nå bra tänkte jag

-7-

det här börjar bli intressant. Vi sto-
do där båda och funderade en stund
och så kom en pojke och gub-
ben visade min lapp åt honom.
Pojken visste inte heller han var
lika dum som vi andra. Jag
började braka och fråga vad
det här är för ett ställe, om det
inte alls ärbart Orange o. s. v.
Yes nog är bart Orang. Nåmen
finns det ej någon butik eller
annat ställe där man kan gå
in och fråga. Pojken tog lappen
och gick. Under tiden plöd jag
och tänkte, att om han inte nu
får någon ting veta på nog mås-
te jag taga första tåg och fa-
ra till baka till New-York samt
ligga där någonstans i natt
och i morgon börja på ny ku-

-8-

la. Pojken var borte ungefär
en 10 min. och då han kom på
såg jag genast på honom
att om hade han fått veta
någon ting. Mycket rikligt. Han
hade i en butik fått tag på
en adresskalender och däri-
från fått klart för sig. Han bör-
jade förklara för mig och på
mycket förstod jag att jag ha-
de kommit på rätt tåg, men
om man tager på spår vagnen
på plippen man nog härifrån
dit fast det är lång väg och
man måste byta om två gånger.
Så han hade förklarat, allt för
mig stack han min lapp i nä-
sken på mig och gick sin väg.
Jag var lika klok som fört.
Hvar fanns spår vagnen, hvar

skulle jag byta om och hur skulle
jag stiga af. Det detta var främ-
mande för mig. Jag berättade mig
fort, sprang efter poiken samt
frågade om inte han kunde kom-
ma och visa mig dit jag ska.
Det var en mycket hygglig poike
och svarade genast ja. Det nog.
Han tog min väska jag korgen
och så traskade vi i vägen stycke
med vägen tills vi kommo till spår-
vagnen. Jag hade inga små-
pengar på att jag måste gå in
i en butik och köpte ett par ap-
felsiner. Vi stego på och han
berättade om att vi fingo öfver-
gångsbiljetter och jag betalade.
Det var billigt. Vi åkte åtmin-
stone $1\frac{1}{2}$ mil för 10 cent båda två.
Så slut stego vi af vid Holly-
wood av. och då var det bara

att påka Nr 203. Det kom emot oss
två neger och poiken frågde dem
och de visade oss högre upp med
gatan. Vi hade gått två kvartal
så såg jag på afsänd en flicka
stå på gatan. Hon såg på oss
och ropade någonlång upp mot
huset och efter en stund kom Seli
emot mig. Kl. var då öfver 8 pm.
Du kan tänka dig att vi båda
blevo glada. De hade redan
alla börj blifva oroliga för
mig då Seli och Nini kom från
New-York och jag inte var med.
Seli hade två dagar varit från
arbete och invest N. Y. för att mö-
ta mig. Den dagen jag slapp i
land hade han som jag näm-
de varit ända ut till Ellis Island
men ej slappit in. Han väntade

Till kl. 12 och då narrade de honom att jag redan ~~är~~ är på väg hem till honom. Han skyndade sig hem och då jag ej var där på blef det stor uppståndelse. De trodde att jag råkat ut för några skojare och Roellhoffer hade tagit ett af mina porträtt som Seli hade, och sade, att om jag inte kommer på kvällen så går han i morgon till polisen och pätter hela New-Yorks poliskår i rörelse. Nå ja det slutade välte än jag hade tänkt. Jag blef väldigt smottagen af Selis svärföräldrar. Det här är en vacker samhälle utanför staden och du kan ej tro hvade ha vackert här.

De ha det jätligt snyggt nära på fint där Seli bor. Jag tänkte han skulle vara någotslags tjänsteman men Seli sade att han är ändå en vanlig målare. Kan du tänka dig. De ha en lokal på 7 rum badrum och kök samt alla möjliga bekvämligheter elektriskt värmeledning och det kostar alltsammans 10 dollar. Jag bor inte där utan hos Roellhoffer. De ha 4 rum badrum, kök, m.m. och betala 17 dollar. Så de arbetare i Amerika och du skall inte tro att de äro några skrämm utan fint måla de och klippa tapeter som i Finland skulle kosta på andra markerna.

Jag blef nu först presenterad
i huset för föräldrarna Selis blö-
frande samt hennes två systor
samt bror. Han är en rätt tös
men så passandes liten inte att
seli knappt till axeln ungefär sam-
samma d. y. Jag blef först bju-
den in i sällskapsrummet, där på-
len hon spelte piano och system
sjöng. Jag hälsade från Finland
och Dig. Hon tackade och på de
att det skulle vara trevligt att få
lära känna Dig. De synt att va-
ra mycket beredigt folk. Selis
och han äro förlovade sedan i
julist. Efter en stund blevo vi
bjudna in i matsalen, där en
fin kvällsvard var serverad. Där
var allt måjligt samt ~~te~~ thé och
frukt till sist. Därefter gingo vi
ut på verandan och pulter där
en stund och språkade. Under

Tiden hade Florence varit och telefonerat till Nini att jag hade kommit. Nini sa hälsa att han ej slapp ut för att hennes hushåll var borta och hon hade lyckats så att vi nog kunde komma dit.

Seli och jag bestämde att gå och på samma väg gå in till Köllnoffer så att inte de skulle vara oroliga. Nini har det bra. Fint hus, fint inre pryggat och rent samt vänligt bemötande och smidigt. Hvad kan man annat begära. Hennes hushåll är millionärer. Jag såg litet in i matsalen där och jävel hvad där var fint. Där var en stor skänk och i den saknades en låda. Jag visade åt Nini och han skrattade och sade att den är full med ~~guld~~ siffrer och guld skedar o. knifvar och betjenter måste alla

nätter bära den upp på sitt rum
De ha japansk betjent hvilken
redan i Japan har skalat sig
Till student samt japansk köck.
Derutom äro de två tjänarinnor
och en negrinna som tvättar he-
la veckan.

Tioellhoppers ha öfren jätligt
myggt här inne. Mari mår bra och
ber hälsa på mycket. Jag har
här ett eget rum för mig själv men
jag tror inte att jag ~~har~~ är här
många dagar. Igår då sli
var till New-York så hade han
träffat Ellman som öfren skulle
vara och möta mig, och han ha-
de sagt att han tror att jag nog
för börja arbeta med honom
Du kan inte tro hvad jag blef

glad. Vi skola fara till Brooklyn
i söndag så får jag tala med
hanom han har bett oss dit. Om
inte det lyckas så har nog Tioell-
hopper öfren här snus om litet an-
nat arbete så nog går det bra
här jag. Hvad de ändå äro
hentrifliga de här lokalerna så
att om vi skulle få ett pådant
hem så hvad vi skulle vara lyck-
liga det är riktigt som du vill
ha det så nära hållar både gas-
håll och kol, allt utaf järn som
Stenbergs. Likadant smalieradt
och tvättstäm som Lina har.
Mari lagar som bäst badet i ord-
ning åt mig och kl. 4 em. sko-
la vi gå och möta Frenck då
han kommer från arbete. Han är
kontorist på stadens väntled-

ningstankar. Han har nära 100
mk. Lön i mån.

Till sist ett djupt från hjärtat
kammande tack för brevet och
kussarna. Det hade kommit da-
gen före mig. Det var riktigt att
du fick pussarna. Om du ser nå-
gon utaf mina kamrater så häls-
a på mycket. Se bara efter med
Tijja om hon mera är där. Hur
måne Margit må nu? Jag tror
nog att du skriver på snart. Du kan
Det var ju riktigt att det gick så lätt
den bröden. Hejls alla på mycket
och alla andra. Det var ena ank-
tiga pussar. De skänkas ännu
på min läppar. Med goda förhåp-
ningar slutar jag detta brev till dig
min älskade hustru. Din best.

litet polsk
men att

betel

N.

och mamma